

زنده باد

مراسم مستقل روز کارگر

رضا مقدم

برسमित شناختن اول مه بعنوان روز کارگر، تعطیل بودن آن و حق کارگران برای برگزاری مراسم مستقل خود در این روز همیشه موضوع مبارزه کارگران هم با رژیم شاه و هم با رژیم اسلامی بوده است. جمهوری اسلامی همواره علیه اول ماه مه، روز جهانی کارگران بوده اما مبارزات کارگران این رژیم را گام به گام عقب رانده است. رژیم اسلامی ابتدا روزی را بعنوان روز کارگر برسमित شناخت. پس از آنکه با اعتراضات و نارضايتی وسيع کارگران روبرو شد تلاش کرد تا روزی بجز ۱۱ اردیبهشت را بعنوان روز کارگر تعیین کند، چنانچه در مورد روز زن چنین کرد. کارگران به این حد از عقب نشینی رژیم اسلامی که تنها یک روز را بعنوان روز کارگر را برسमित بشناسد رضایت ندادند و نه تنها رژیم را وادار کردند تا ۱۱ اردیبهشت را که روز جهانی کارگر است بعنوان روز کارگر برسमित بشناسد بلکه با ادامه مبارزه کارگران رژیم اسلامی ناچار شد تا روز کارگر را تعطیل کند.

از آن پس مبارزه کارگران با رژیم اسلامی بر سر اول ماه حول تحریم مراسم شوراهاى اسلامی و حق کارگران برای برگزاری مراسم مستقل خود جریان دارد و تا کارگران به این حق جهانی خود دست نیابند این مبارزه ادامه خواهد یافت. طی همه این سالها، نه رژیم شاه و نه رژیم اسلامی نتوانستند مانع کارگران برای برگزاری مراسم مستقل خود در اول ماه مه شوند. در بدترین حالت، اختناق و دیکتاتوری حاکم تنها توانسته کارگران را وادار کند تا مراسم روز کارگر را مخفیانه و به این اعتبار محدود تر برگزار کنند. در همه این سالها، کارگران وسیعاً مراسم دولتی را تحریم کرده اند؛ و با توجه به قدرت خود و تناسب قوای موجود در هر کارخانه و محل کار، در هر شهر و یا در هر منطقه کارگران مراسم مستقل خود را برپا کرده اند.

امسال نیز مسئله روز کارگر تحریم مراسم شوراهاى اسلامی و برگزاری مراسم مستقل توسط خود کارگران است. امسال با توجه به مبارزات کارگران در سالهای اخیر و گسترش آنها به بیرون از کارخانه و محل کار، و از جمله در مقابل مجلس، کارگران برای برگزاری مراسم مستقل روز کارگر از موقعیت بهتری برخوردار هستند. فعالین جنبش کارگری با وجود تنوع نظرات و گرایشات سیاسی که به آن تعلق دارند به همراه توده های وسیع کارگر همین دو خواست عمومی را برای اول ماه مه دارند. هیچ درجه از اختلاف نظر سیاسی و هیچ درجه از اختلاف نظر بر سر شعارها و مطالباتی که معمولاً در روز کارگر مطرح میشود نباید کوچکترین مانعی بر سر همکاری و اتحاد همه برای تحریم مراسم فرمایشی شوراهاى اسلامی و برگزاری مراسم مستقل خود کارگران در روز کارگر بشود. *

به نقل از

بارو

شماره هفتم، اردیبهشت ۱۳۸۱ (آوریل ۲۰۰۲)

ماهنامه اتحاد سوسیالیستی کارگری
www.wsu-iran.org